

עת"א 19816/02/14 - ר א ר (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

24 מרץ 2014

עת"א 19816-02-14 ר(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

העותר	ר א ר (אסיר),
נגד	
המשיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

פסק דין

עניינה של עתירה זו בהחלטת שב"ס שלא להוציא את העותר לחופשה. העותר מרצה מאסר לתקופה של שנה ועוד חודש בגין מעשה מגונה בכוח שבוצע כנגד קטינה, שהיא בתה של בת זוגו. האסיר טוען כי חוות דעת מב"ן אשר בחנה את עניינו אינה מצביעה על מסוכנות, התנהגותו בכלא תקינה ובנסיבות אלה אין עילה שלא לאשר את יציאתו לחופשה.

מעיון בתגובת שב"ס ובמסמכים שצורפו, עולה כי מב"ן העריך את מסוכנות העותר כמסוכנות נמוכה, והמליץ על מתן חופשה בת 10 שעות בתנאים מגבילים. העותר הופנה במקביל לועדת גילוי עריות, זאת בשים לב לטיב העבירה בה הורשע ומושא העבירה. הועדה לגילוי עריות סברה כי לא ניתן להמליץ על יציאה לחופשה. הועדה ציינה כי העותר לא ניצל את מאסרו לצורך קבלת טיפול מתאים והוא ממזער מהמיוחס לו. הועדה סברה כי העותר זקוק לטיפול, ובהעדרו של טיפול קיימת מסוכנות מהוצאתו לחופשה. גם גורמי הטיפול בכלא עצמו אינם ממליצים על הוצאת העותר לחופשה מטעמים אלה.

בנסיבות אלה התקבלה החלטת שב"ס הדוחה את בקשתו של העותר להוציאו לחופשות.

לא מצאתי פגם בהחלטות שב"ס, המצדיק את התערבותו של בית המשפט. אמנם מב"ן סבר כי ניתן להוציא את העותר לחופשה קצרה בת 10 שעות. ואולם, הן גורמי הטיפול של שב"ס והן גורמי הועדה לגילוי עריות הגיעו, כל אחד בנפרד, למסקנה שונה. שב"ס שקל את כל חוות הדעת והחליט בנסיבות העניין, שלא לאשר את הוצאת העותר לחופשה. מדובר בהחלטה סבירה שהתקבלה על בסיס שיקול כל חוות הדעת בעניינו של העותר, וזאת מטעמים סבירים וענייניים. עצם העובדה ששב"ס מעדיף את חוות דעת גורמי הטיפול והועדה לגילוי עריות על פני חוות דעת מב"ן, אין בה כל פגם, והדבר מצוי במתחם שיקול הדעת הסביר של שב"ס.

נזכיר לעניין זה, כי אין לאסיר זכות קנויה לצאת לחופשה. הדבר נתון לשיקול דעתו של שב"ס, אשר עליו להעריך בכלים המקצועיים העומדים לרשותו, האם נשקף סיכון לשלום הציבור מהוצאת אסיר לחופשה. שב"ס עשה שימוש בכלים המקצועיים, בחן חוות דעת שונות והחליט את שהחליט. נזכיר כי גם חוות דעת מב"ן אינה שוללת מסוכנות אלא מצביעה על מסוכנות נמוכה, וחוות הדעת האחרות, גם הן של גורמים מקצועיים, סברו כי רמת המסוכנות היא במדרג גבוה יותר. בנסיבות אלה החליט שב"ס החלטה המביאה לידי ביטוי את חובתו למנוע סיכון לשלום הציבור, והעדיף את המלצות הגורמים המקצועיים, הרואים את רמת המסוכנות במדרג גבוה יותר. בכך אין כל פגם. מדובר בהחלטה סבירה ועניינית, ולא מצאתי עילה להתערב בה.

אשר על כן העתירה נדחית.

יש לשלוח פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, כ"ב אדר ב
תשע"ד, 24 מרץ 2014,
בהעדר הצדדים.
ר' שפירא, ס. נשיא